Το διαζύγιο ως ρήγμα στην ενότητα του ανθρώπινου προσώπου (Κορναράκης Ιωάννης, Ομότιμος Καθηγητής Ποιμαντικής Ψυχολογίας και Εξομολογητικής Πανεπιστημίου Αθηνών)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 29 Αυγούστου, 2012

Τὸ διαζύγιο, ὡς γεγονὸς διαρρήξεως μιᾶς, πρωταρχικῆς σημασίας γιὰ τὴν ὑπαρξιακὴ καταξίωση τοῦ ἀνθρώπου, συζυγικῆς διαπροσωπικῆς σχέσεως, πλήττει τὴν ἑνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, σὲ μία σειρὰ ἀλυσιδωτῶν σχέσεων ἀτόμων ἐμπλεκομένων, οὕτως ἢ ἄλλως, συγγενικῶς μὲ τοὺς ἀρχικοὺς συντελεστὲς τῆς διαρρήξεως αὐτῆς!

Στὸ μυστήριο τοῦ γάμου πραγματώνεται μυστηριακῶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας οἰκονομίας, ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἑνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, στὴν ἀρχικὴ προπτωτική του εἰκόνα. Τὸ ἀνδρόγυνο, στὸ γάμο, ἐξεικονίζει τὴν τέλεια ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ, ἀνθρώπινη διαπροσωπικὴ ἑνότητα στὴ μονάδα δύο προσώπων! Μὲ τὸ μυστήριο τοῦ γάμου ὁ ἄνθρωπος ἐπιστρέφει στὴν ὀντολογικὴ πληρότητα τῆς ἀρχικῆς του εἰκόνας, ἐφόσον, μὲ τὸ μυστήριο αὐτό, ὁ ἄνθρωπος ὑποστασιάζεται πλέον ὡς «μονὰς» («καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν») στὴ δυάδα τῶν συζυγικῶν προσώπων γίνεται «ἀνδρόγυνος»! Οἱ σύζυγοι ἑνώνονται, στὸ μυστήριο τοῦ γάμου εἰς ἀνδρόγυνο!

Στὴν περίπτωση αὐτή, ὁ μεταπτωτικὸς Ἀδὰμ ἐπιστρέφει στὴν ἑνότητα τοῦ ἑαυτοῦ του, μέσω τῆς ἀναπλασθείσης διὰ τῶν δημιουργικῶν χειρῶν τοῦ Θεοῦ, πλευρᾶς του καὶ συμπληρώνεται, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, τὸ κενό, τὸ ὁποῖο κατέλυσε ἡ ἀποσπασθεῖσα αὐτὴ πλευρά του, μὲ τὸ θεῖο δῶρο τῆς θεραπείας τῆς μοναξιᾶς του («Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον»)΄ τὴ γυναίκα!

Ἐξάλλου, ἀτενίζοντας τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας ὁ μεταπτωτικὸς Ἀδὰμ ἀναγνωρίζει τὸν ἑαυτὸ του («τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου»), καὶ ἀποδέχεται τὴν ἀλήθεια τοῦ ἀποστολικοῦ λόγου, ὅτι «Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναίκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναίκα ἑαυτὸν ἀγαπᾶ»! (Ἐφεσ. ε’ 28) Ἡ ἑνότητα αὐτὴ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, στὸ μυστήριο τοῦ γάμου, σημειοδοτεῖ τὴν χαρισματικὴ ἢ μυστηριακὴ ὀντολογικὴ ἑνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γενικῶς προσώπου. Ὁ γάμος καταφάσκει τὴν μυστηριακὴ σχέση τῶν δύο συζύγων, ὡς ἀπόδειξη τῆς πραγματώσεως τοῦ σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας, στὸ

κεφάλαιο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ γάμου!

Ἀλλὰ τὸ διαζύγιο δὲν διασπᾶ μόνο τὴ συζυγικὴ ἑνότητα καὶ τὴ σχέση δύο μόνον προσώπων. Τὸ διαζύγιο μπορεῖ νὰ γίνει αἰτία καὶ πηγὴ πολλῶν μελλοντικῶν, συνεχῶν, διασπάσεων, καὶ ἐκλύσεων ψυχικῶν διαταραχῶν σὲ ὅλα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως θὰ ἐμπλακοῦν, οὕτως ἢ ἄλλως, στὸ μεγάλο κύκλο ἀνθρωπίνων, διαπροσωπικῶν σχέσεων, ἀπορρεουσῶν ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ ἀφετηρία δύο διαζευγμένων γονέων.

Ἐὰν δηλ. ὁ ἕνας πρώην σύζυγος ἢ καὶ ἀμφότεροι, προχωρήσουν σὲ νέο γάμο μὲ ἄλλα πρόσωπα, τότε οἱ ἀρνητικὲς ποικίλες συνέπειες τῆς ἀρχικῆς συζυγικῆς διαστάσεως, θὰ περάσουν ἀσφαλῶς στὶς νέες συγγενικὲς σχέσεις, ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, οἱ ὁποῖες θὰ δημιουργηθοῦν ἐνδεχομένως μὲ τοὺς νέους αὐτοὺς γάμους. Λ. χ. ἐνδεχομένως, μὲ νέους γάμους τῶν ἤδη διαζευγμένων συζύγων, θὰ προκύψουν ἴσως πατριοὶ καὶ μητρυιὲς καὶ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν ἀποδέκτες τῶν ἀρνητικῶν συνεπειῶν τοῦ ἀρχικοῦ διαζυγίου.

Ἔπειτα εἶναι γνωστὸ ὅτι τὰ παιδιὰ διαζευγμένων γονέων μὲ ψυχικὰ τραύματα ἀπὸ τὶς σχέσεις τῶν γονέων τους καὶ κυρίως ἀπὸ τὸ διαζύγιο, θὰ μεταφέρουν ἀργότερα στὴ δική τους συζυγικὴ σχέση, τὶς ἐμπειρίες τῶν τραυμάτων αὐτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα ὄχι λίγες φορές, τὶς διαταράξεις καὶ τῆς δικῆς τους συζυγικῆς σχέσεως! Γενικῶς ὅμως εἶναι συνήθως ἀπρόβλεπτες οἱ καταστροφικὲς συνέπειες ἑνὸς διαζυγίου, στὸν μέλλοντα χρόνο, ποὺ ὁ κύκλος τῶν συγγενικῶν προσώπων, θὰ διευρύνεται μὲ νέους ἐπιγόνους, σχετιζομένους μὲ τοὺς συντελεστὲς τοῦ ἀρχικοῦ-πατρογονικοῦ διαζυγίου!

Ἡ πτώση τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου στὴν τραγωδία τοῦ διαζυγίου καὶ τῆς διασπάσεως τοῦ συζυγικοῦ ζεύγους σὲ μονάδες, σημαίνει ἀσφαλῶς διάλυση καὶ ἀπώλεια τῆς ἀρχέγονης θεουργικῆς ἑνότητος τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου στὴν εἰκόνα τοῦ ἑνός!

Ἐξάλλου οἱ διαστάσεις τῆς τραγωδίας αὐτῆς ὁριοθετοῦνται σίγουρα στὴν ἀναίρεση, μὲ τὸ διαζύγιο, ὄχι μόνο τῆς μυστηριακῆς ἀναπλάσεως τῆς ἐν λόγῳ εἰκόνας διὰ τοῦ γάμου ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ τῆς «ἀρχιτεκτονίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (ἅγ. Μάξιμος Ὁμολογητὴς) οἰκοδομηθείσης «κατ’ οἶκον ἐκκλησίας»!

Ἕνα διαζύγιο συντρίβει μίαν ἐκκλησία! «Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν»; (Α’ Κορ. γ’ 16).

(Περιοδικὸ «Ορθόδοξη Μαρτυρία», τ. 82)

(Πηγή ηλ. κειμένου: agiazoni.gr)